

KÆRE VENNER!

Festen er forbi, hverdagene kan begynde. Eller festerne - jul, påske og pinse - er ovre, hverdagene er begyndt.

Nu står vi foran et halvår uden én eneste kirkelig festdag og dermed folkelig fridag. Kagen er spist, rugbrødet skal ædes. Post festum. Det er aldrig særlig morsomt efter festens rus at skulle nøjes med hverdagens ædruelighed. Men det skal vi så – foran os ligger fra trinitatis søndag til 1. søndag i advent 25. søndage (foruden Alle helgens dag og Sidste søndag i kirkeåret) som alle har navn efter netop trinitatis.

Trinitatis kommer af det latinske ord for tre (tres) og enhed (unitas). Trinitatisperioden er den kirkelige markering af, at man i kristendommen tror på en treenig Gud. Den indledes som nævnt af Trinitatis søndag og er den længste periode i kirkeåret, som løber fra søndagen efter pinse til første søndag i advent, kun afbrudt af Alle helgens dag.

At kristne tror på en treenig Gud vil sige, at man tror på, at Gud er én, men at han samtidig er tre, nemlig Gud Fader, Gud Søn og Gud Helligånd.

Man kan ikke læse noget eksplicit om treenigheden i Bibelen, men der er alligevel flere meget centrale bibeltekster, hvor man møder Gud som treenig. Det er altså et begreb, der er opstået i samklang med Bibelens tekster.

GUD FADER

Gud Fader er den, som mange mennesker umiddelbart tænker på, når man siger Gud, og når Det nye Testamente bruger betegnelsen Gud, er det da også oftest Gud Fader, der tales om.

Man kan læse i Det gamle testamente (1. Mos. kap 1.) at Gud Fader er skaber af himmel og jord. Gud er den almægtige far i Himlen. I Det Nye Testamente lærer man ham at kende gennem Jesus Kristus, som fortæller om Gud og om Guds rige.

Det er Jesus, som lærer mennesker, at Gud er Faderen, både Jesus' og alle

menneskers far. Det gør han blandt andet i den bøn, som vi kalder Fader-vor, som står i Matthæusevangeliet 6,9-13.

Han lærer os også, at Gud Fader er til stede i verden og derfor er det, som kristendommen kalder »verdens opretholder«. Han har altså ikke bare skabt verden engang, han opretholder den også hver dag. Det kan man blandt andet læse om i Matthæusevangeliet kap 5,45 og 10,29.

” **Men Jesus bliver ikke i døden, som et menneske er henvist til. Han bryder dens magt. Døden får ikke det sidste ord; det gør livet, ja det gør Gud.** ”

GUD SØN

Sønnen er Jesus Kristus. Hvis vi vil vide, hvem Gud er, må vi gå til Guds søn. Gud viser sig gennem sin søn som kærlighed, tilgivelse og forsoning, ja som liv, der rejser sig af døde.

Gud kommer ned på jorden. Han bliver menneske, fødes og lever som et menneske. Og han dør som et menneske, ensomt og ydmyget, på et kors. Det betyder, at intet menneske nogensinde kan komme et sted, hvor Gud ikke også har været. Men Jesus bliver ikke i døden, som et menneske er henvist til. Han bryder dens magt. Døden får ikke det sidste ord; det gør livet, ja det gør Gud.

GUD HELLIGÅND

Helligånden gør Gud levende og virkelig for mennesker til alle tider og på alle steder. Det fortælles i Apostlenes Gerninger kap. 2, at da Helligånden kommer over disciplene den allerførste pinse, fortæller de om Jesus og hans død og opstandelse, så alle mennesker kan forstå det, uanset hvor i verden de stammer fra. Det bliver levende og nærværende for dem og går lige til hjertet.

Helligånden gør altså, at vi overhovedet kan tale om Gud, så det bliver virkeligt og får betydning for mennesker den dag i dag. Uden Helligåndens komme i pinsen havde historien om Jesus været en interessant historie om noget, der skete i fortiden. Det havde

været ligesom en fortælling om for eksempel Christian IV.

Men det havde ikke haft direkte betydning i menneskers liv i dag.

Bibelen fortæller, at vi med Helligånden fik det, som Jesus kalder 'talsmanden' (Johannesevangeliet 14,16)). Det er Helligånden, som formidler for os i dag, hvem Gud er, og hvad han vil med menneskers liv. Og Helligånden, som gør mennesker i stand til at fortælle andre om, hvordan de har mødt Gud.

Gud kommer tæt på os som luften, vi ånder. Han bruger vores sprog, han taler ind i vores tid og aktualiserer budskabet i forhold til den sammenhæng, vi står i. Det er Helligåndens virke.

GUD ER TRE OG EN

At Gud på en gang er tre og en, er meget vanskeligt at forstå. Kristendommen har ikke tre guder, men kun én. På den anden side betyder treenigheden ikke bare, at Gud viser sig for os på forskellige måder.

Faderen, Sønnen og Ånden er nemlig ikke tre forskellige dele eller egenskaber ved Gud. I kirkens tradition har man forklaret det ved at tale om, at Gud er ét væsen, men tre personer. I kristendommen tror man altså på én Gud og tre personer i Gud. Samtidig har man erkendt, at Gud er større end vores fatteevne, og at treenigheden er et paradoks.

TRINITATIS I KIRKEN

I kirken er trinitatistiden, som går hen over sommeren og efteråret, en tid, som handler om at lade budskabet fra de store højtider, jul, påske og pinse, slå rod, gå i blodet af os og vokse i kirken. Derfor er trinitatistidens farve grøn for at symbolisere vækst, håb og nyskabelse*.

For at sige det som det er, så holder jeg af hverdagen. Jeg er, som Dan Turèll skriver i sin Hyldest til hverdagen: vild med den, ja hold da helt ferie hvor jeg holder af hverdagen. Holder af trinitatis.

Med disse ord vil jeg ønske min læser en god og solrig sommer og en inspirerende trinitatistid.

* kilde: Det danske bibelselskab